

เรียนรู้ในวิชาชีพพยาบาลทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ และมีศิลปะศาสตร์ในการให้การพยาบาล มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ สามารถให้การพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นคณะพยาบาลศาสตร์จึงเห็นความสำคัญในการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการศึกษ โดยให้มีกระบวนการทดสอบทางสุขภาพจิตด้วยการใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาโดยนักจิตวิทยา

สุชีรา ภัทรายุทธวรรตน์ และคณะ (2542) ได้สร้างแบบวัดสุขภาพจิตของคนไทย (Thai Mental Health Questionnaire) ขึ้น ตามเกณฑ์การวินิจฉัยโรคของกลุ่มอาการวินิจฉัยและสถิติสำหรับความผิดปกติทางจิตครั้งที่ 4 (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM-IV)) ซึ่งจัดทำโดยสมาคมจิตแพทย์สหรัฐอเมริกา (American Psychiatric Association) แบบวัดนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อค้นหาการเจ็บป่วยทางจิตของคนไทยในชุมชน โดยใช้มาตรการประเมิน (Rating Scale) แบบ 5 มาตรา ประเมินภาวะสุขภาพ 5 ด้าน ประกอบด้วย กลุ่มอาการทางกายเนื่องจากความผิดปกติทางจิต (Somatization) กลุ่มอาการวิตกกังวล (Anxiety) กลุ่มอาการซึมเศร้า (Depression) กลุ่มอาการโรคจิต (Psychotic) และกลุ่มอาการปรับตัวทางสังคม (Social Function) แบบวัดนี้ได้นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างคนปกติ กลุ่มผู้ป่วยจิตเวชนอก และผู้ป่วยจิตเวชใน รวมทั้งหมด 700 คน พบว่า แบบวัดสุขภาพจิตของคนไทยมีอำนาจจำแนกระหว่างคนปกติและกลุ่มผู้ป่วยจิตเวชอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แบบวัดได้รับการทดสอบความถูกต้องเชิงโครงสร้างโดยใช้ การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) จนได้ 70 ข้อคำถามเพื่อประเมิน 5 กลุ่มอาการ และแบบวัดนี้มีค่าความเที่ยงตรง (Reliability) แบบแอลฟา (Cronbach's Alpha) ในแต่ละกลุ่มอาการอยู่ระหว่าง 0.82-0.94 นอกจากนี้ผู้สร้างเครื่องมือได้สร้างเกณฑ์ปกติด้วยคะแนนมาตรฐานที่ของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในช่วง 40-60 เนื่องจากแบบวัดสุขภาพจิตของคนไทยฉบับนี้ได้ผ่านการประเมินความถูกต้องเชิงโครงสร้าง และมีค่าความเที่ยงของแบบสอบถามที่ได้มาตรฐาน แบบวัดสามารถนำมาใช้เพื่อจำแนกคนปกติและคนที่มีกลุ่มอาการทางจิตได้ และแบบวัดฉบับนี้ยังง่ายสำหรับการใช้ ดังนั้น คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตจึงวางแผนที่จะใช้แบบวัดสุขภาพจิตของคนไทยในการประเมินสุขภาพจิตของบุคคลได้รับคัดเลือกที่จะเข้าศึกษาในคณะพยาบาลศาสตร์ เพื่อประเมินความพร้อมด้านสุขภาพจิตของบุคคลเหล่านี้ในการที่จะเข้ารับการศึกษในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ซึ่งน่าจะสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในรั้วมหาวิทยาลัย น่าจะประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพและมีความสุขในการดำเนินชีวิตได้ในอนาคต

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า สุขภาพจิตอาจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล โดยนักศึกษาที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงน่าจะมีการปรับตัว และการฟื้นฟูสภาพจิตใจและอารมณ์ได้เร็วหลังจากเผชิญเหตุการณ์ยากลำบากในการเรียน ของวิชาปฏิบัติได้ดีกว่านักศึกษาที่มีคะแนนสุขภาพจิตต่ำ (เครื่อวัลย์ ศรียรัตน์ และวิณา เจียบนา, 2558) ดังนั้นภาวะสุขภาพจิตอาจมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะสุขภาพจิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต เพื่อนำแบบวัดนี้มาใช้ในการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการ ศึกษาในคณะพยาบาลศาสตร์ต่อไป ซึ่งจะนำไปสู่การคัดเลือกบุคคลที่มีความพร้อมด้านสุขภาพจิต สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในรั้วมหาวิทยาลัย และประสบความสำเร็จในการ เรียนของวิชาชีพพยาบาลได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อคัดกรองภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2, 3, และ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาพยาบาลระหว่างชั้นปี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะสุขภาพจิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

สมมุติฐานการวิจัย

1. ภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาพยาบาลแต่ละชั้นปี ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีความแตกต่างกันหรือไม่
2. ภาวะสุขภาพจิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีความสัมพันธ์

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ มีตำรา และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะสุขภาพจิต

1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.3 คุณลักษณะของวิชาชีพพยาบาล

2. ด้านประชากร เป็นการวิจัยเฉพาะนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 - 4 ปีการศึกษา 2558 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จำนวนทั้งหมด 378 คน

3. ด้านเวลา ระยะเวลาในการศึกษาวิจัยและเก็บข้อมูลการวิจัยอยู่ระหว่างเดือน มกราคม 2559

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

ภาวะสุขภาพจิต หมายถึง การปราศจากกลุ่มอาการทางจิต 5 กลุ่มอาการ และความสามารถของบุคคลในการปรับตัว เผชิญปัญหา และแก้ไขปัญหาต่างๆได้ การมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ทำให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างสมดุล สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง และทำประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น (ฉวีวรรณ สัตยธรรม และคณะ, 2556) ได้โดยใช้แบบวัดสุขภาพจิตของคนไทยสุชีรา ภัทรายุตวรรัตน์ และคณะ (2542)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล

นักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต หมายถึง นักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ซึ่งจะศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต ประกอบด้วย อายุ เพศ ชั้นปี เกรดเฉลี่ย และภูมิภานา ของนักศึกษาพยาบาล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.สามารถนำแบบวัดสุขภาพจิตมาใช้คัดกรองภาวะสุขภาพจิตของบุคคลที่ได้รับคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

2. ทราบภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-4 ถ้าพบว่า นักศึกษามีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาทางสุขภาพจิต คณะพยาบาลศาสตร์ ผู้วิจัย และคณะจะนำไปวางแผนให้การช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาหรือสร้างแนวทางเพื่อส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดี เพื่อป้องกันปัญหา

สุขภาพจิตที่อาจจะเกิดขึ้นได้ โดยวางแผนการดำเนินการร่วมกับอาจารย์ประจำชั้น และอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษา เพื่อให้การดูแลและติดตามภาวะสุขภาพจิต และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในแต่ละภาคเรียน

3. นำผลการวิจัยมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในวิชาชีพพยาบาล โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดี และป้องกันปัญหาสุขภาพจิตที่อาจจะเกิดขึ้นให้กับนักศึกษา ก่อนเป็นอันดับแรก เพื่อให้นักศึกษาสามารถปรับตัว และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี เป็นคนดี มีความสุขในการเรียนวิชาชีพพยาบาล และเป็นพยาบาลที่ดีได้ในอนาคต